

2. Конституція України: прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996р. (зі змінами) // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. – Ст.141.

Супрун В.М., курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук
доцент кафедри публічного управління та
адміністрування НАВС, **Волох О.К.**

РЕЗОЛЮЦІЇ ООН ЯК ДЖЕРЕЛО АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Згідно абзацу 2 підпункту 1 пункту 4 Рекомендацій парламентських слухань на тему «Реформи галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України» (схвалених постановою Верховної Ради України від 31.03.2016 р. № 1073-VIII) [1] парламенту вказувалося забезпечити розгляд і прийняття проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо документів, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус, спрямованих на лібералізацію Європейським Союзом візового режиму для України (реєстр. № 3224), тобто нині діючого Закону № 1474-VIII.

Абзацом 8 підпункту 2 пункту 1 зазначених рекомендацій Кабінету Міністрів України, в свою чергу, було доручено забезпечити включення основних питань з розбудови інформаційного суспільства в Україні до Програми діяльності Кабінету Міністрів України, проектів державних програм економічного і соціального розвитку України, інших прогностичних і програмних документів економічного і соціального розвитку, передбачених Законом України «Про державне прогнозування та розроблення програм економічного і соціального розвитку України», взявши до уваги реалізацію відповідних міжнародних документів, зокрема резолюцій Генеральної Асамблеї ООН «Право на недоторканність приватного життя в цифрове століття» від 18.12.2013 р. № A/RES/68/167, «Право на недоторканність приватного життя в епоху цифрових технологій» від 18.12.2014 р. № A/RES/69/166[2, 3].

В обох резолюціях Генеральна Асамблея ООН, по-перше, підтверджує право на недоторканність приватного життя, згідно з яким ніхто не повинен зазнавати свавільного чи незаконного втручання в його особисте і сімейне життя, свавільних чи незаконних посягань на недоторканність його житла або таємницю його кореспонденції, і право на захист закону від такого втручання чи таких посягань, як це передбачено у ст. 12 Загальної декларації прав людини і у ст. 17 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права.

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ В СФЕРІ ПРЕВЕНЦІЇ ПІА ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

По-друге, ГА ООН підтверджує, що ті самі права, які людина має в офлайновому середовищі, повинні також захищатися і в онлайн-овому середовищі, включаючи право на недоторканність приватного життя (тобто мається на увазі заборона втручання в приватне життя у тому числі в процесі автоматизованої обробки персональних даних).

Нарешті, ГА ООН закликає усі держави поважати і захищати право на недоторканність приватного життя, а також вживати заходів, з тим, щоб покласти край порушенням цих прав і створити умови для запобігання таким порушенням, у тому числі шляхом забезпечення того, щоб національне законодавство, яке цього стосується, відповідало їх міжнародним зобов'язанням по міжнародному праву прав людини.

Список використаних джерел:

1. Постанова Верховної Ради України від 31.03.2016 р. № 1073-VIII «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Реформи галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України»» // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2016, № 17, ст.191.
2. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Право на недоторканність приватного життя в цифрове століття» від 18.12.2013 р. № A/RES/68/167 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://undocs.org/ru/A/HRC/68/167>
3. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН «Право на недоторканність приватного життя в епоху цифрових технологій» від 18.12.2014 р. № A/RES/69/166 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<https://undocs.org/ru/A/HRC/69/166>

Федичканич А.В., курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук
доцент кафедри публічного управління та
адміністрування НАВС, **Волох О.К.**

ПОВНОВАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ТА ЗАПОБІГАННЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ

Домашнє насильство залишається однією з найгостріших соціальних проблем. В Україні воно є латентним явищем, яке виходить на поверхню тільки тоді, коли приховувати проблему вже неможливо. Домашнє насильство зумовлює значні медико-демографічні втрати, що визначаються безповоротними втратами населення, отриманням тяжких травм та інвалідизацією постраждалих, погіршенням репродуктивного здоров'я та імовірністю тривалих психологічних розладів у жертв насильства. Окрім безпосередньої шкоди для здоров'я постраждалих, насильство в сім'ї має вагомі суспільні наслідки, які вимірюються економічними збитками, пов'язаними з непрацездатністю потерпілих, вартістю функціонування системи державних послуг для жертв насильства тощо. Не менш вагомими є нематеріальні збитки, пов'язані з психологічними наслідками пережитого